

De Drie Goddelijke Deugden

Tijdschrift van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw

Jaargang 28, nr. 110 – December 2023

Inhoud

Pag. 2: Inhoudsopgave, abonnementen, lidmaatschap, voorradige boeken, duiding illustraties omslag

Pag. 3: Voorwoord

Pag. 4: Z.E.H. August Van Lieshout, gewezen pastoor van Ravels en van het Begijnhof te Turnhout

Pag. 20: Officiële opening van ons nieuw archief in het schoolhuis te Ravels-Poppel

Pag. 22: Errata van het vorige tijdschrift

Pag. 23: Aanvullingen door Jan Aerts bij het bezoek aan het kerkhof in de Kwakkelstraat tijdens de fietstocht

Pag. 24: Fotohoek

Pag. 26: Veranderingen in de Pastorale Eenheid Nicolaas van Poppel gelezen in "Ons Weekblad" van Baarle-Hertog

Pag. 27: Verslag herfstwandeling

Pag. 28: Verslag busreis suikerfabriek Tienen en wijngaard Chardonnay-Meerdael

Pag. 33: Lief en Leed

Pag. 34: Om even over na te denken: "Welkom in het PLASTICEEN"

Lidmaatschap en abonnement

Voor 20,- euro bent u en uw gezin lid van onze Heemkunde- en Erfgoedvereniging.

Voor diegenen die het tijdschrift met de post ontvangen is het lidgeld: €30,-

Erelid kan u worden voor een jaarbijdrage vanaf 35,- euro (postabonnement is inbegrepen).

(Onze vereniging kent enkel het systeem van gezinslidmaatschap.)

U ontvangt 4 x per jaar een nummer van tijdschrift "De Drie Goddelijke Deugden".

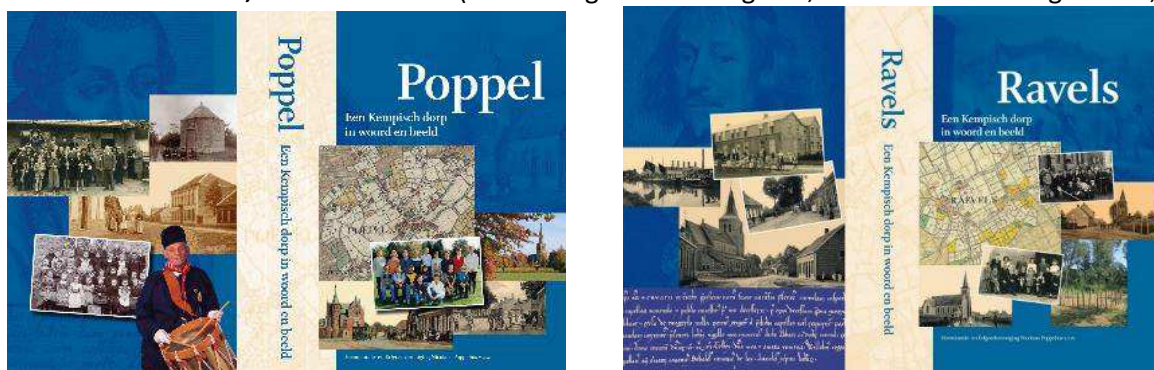
Tevens kan er aan de meeste activiteiten van onze vereniging gratis worden deelgenomen.

Opzegging van het lidmaatschap kan jaarlijks kenbaar gemaakt worden voor 1 december.

Voorradige publicaties

- **De grote kijk- en leesboeken** (elk ruim 1000 foto's en 500 pag.) **Ravels en Poppel** (bijna uitverkocht!!!)

€40,- voor leden en **€45,-** voor niet-leden (verzending in Ravels is gratis, andere bestemmingen €10,- kosten)

- **Spannend stripboek over het leven van de heilige Nicolaus van Poppel**, het zijn de allerlaatste Nederlandstalige exemplaren, €20,-

- **"Vondsten vertellen"**, rijk geïllustreerd boek over de archeologische ontdekkingen en opgravingen in de Kempen, €20,-

- **"De Drie van het Noorden"**, €5,-

Afbeelding voorblad: Een ouderwetse winter in Ravels, 10 januari 2009

Afbeelding achterblad: Peter Pauwel Rubens, "De aanbidding der drie koningen" (Koninklijk Museum der Schone Kunsten te Brussel)

Voorwoord

Na de plechtige opening van ons nieuwe archief in het oude schoolhuis te Ravels-Poppel tegenover het museum in het oude gemeentehuis zijn we sedert enkele weken bezig met de verhuis van het archief van Weelde-Statie naar Poppel. De overbrenging zal nog enige tijd in beslag nemen en daarna zal het nog wat tijd vragen om alles op zijn plaats te zetten. De herinrichting wordt zo nauwlettend mogelijk gedaan volgens de richtlijnen die je op de websites van FARO en Erfgoed Noorderkempen kan vinden.

Het materiaal waarin en waarop we opslagen mag absoluut niet schadelijk zijn voor de voorwerpen, documenten, textiel, foto's, glasplaatfoto's, enzoverder. Daarom helpt Erfgoed Noorderkempen ons met de verwerving van o.a. zuurvrije materialen zoals: archiefdozen, karton, papier en hoesjes van pergamin om o.a. foto's te bewaren.

Verder kunnen we in dit nieuwe archief de temperatuur, lichtinval, vochtigheidsgraad en het algemeen onderhoud beter aansturen en in stand houden. Het werken in dit archief zal een stuk aangenamer en efficiënter zijn. Tevens kunnen we archiefonderzoekers van binnen en buiten de kring beter ontvangen.

Het museum en het oude schoolhuis zijn dus op verschillende wijzen complementair voor onze vereniging en vereenvoudigen de werking. Daarbij denken we alleen maar aan de regelmatige verplaatsingen die we sedert ongeveer 2007 deden op en af naar de Statie om bijvoorbeeld in het museum een nieuwe tentoonstelling op te zetten. Deze nieuwe situatie levert onze mensen een grote tijdswinst op!

Nog nieuws heet van de naald: wij hebben enkele jaren geleden "de totale inboedel" van de zes parochiekerken in Ravels geïnventariseerd (opmeten, beschrijven, fotograferen, invoeren in bestanden, enzoverder). Dit was een immense opdracht. Gelukkig is dat toen gebeurd omdat we nu in Groot-Ravels bezig zijn met de herbestemming van deze 6 kerken. Vooraleer het zover is, wordt deze "inboedel" (ruim 3000 stukken) gewaardeerd. Onder begeleiding van expert religieus erfgoed Ann Bries van provincie Antwerpen kwamen we reeds verschillende keren bij elkaar om elk object in de kerk één voor één te bespreken.

Bij het woord 'waardering' denken we vaak aan financiële waarde, maar dat was nu net dat soort waarde waar het in deze oefening niet over ging. Wel bekijkt het team het belang van elk object voor de parochie, de zeldzaamheid, de kerkhistorische waarde, of het vakkundig gemaakt is, de educatieve waarde, of het object nog in gebruik is. Ook het kerkarchief wordt geraadpleegd, we duiken in de boeken of "ondervragen" mensen om het verhaal van deze kerken in beeld te brengen. Al deze elementen samen geven ons inzicht in de collectie en brengen mooie verhalen aan het licht.

Momenteel zijn we bezig met de Sint-Valentinuskerk in Poppel. Deze zal gevolgd worden door de Sint-Servatius van Ravels en nog later de vier andere parochiekerken.

Om de waardering af te ronden volgt er een samenvatting van al deze bevindingen, waarin zowel de meest geliefde objecten van de parochianen als de objecten met museale kwaliteiten worden aangeduid. Terwijl er nagedacht wordt over de toekomst van de kerk, ligt er alvast een document klaar waarin staat welke objecten extra aandacht verdienen bij een herbestemming en wat de wensen van de gemeenschap daarin zijn.

Verder wil ik in deze kersttijd nog even stilstaan bij de 75ste verjaardag van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Zeker als we dit houden tegen de achtergrond van de huidige wereldgebeurtenissen en kerstmis, waarbij we elkaar "vrede op aarde aan alle mensen van goede wil" wensen. Het is jammer om te constateren dat in onze vrije wereld, waar de burgers heel wat vrijheden hebben verworven, niet beseft wordt dat de eigenlijke waarde van de mensenrechten afhankelijk zijn van de handhaving ervan.

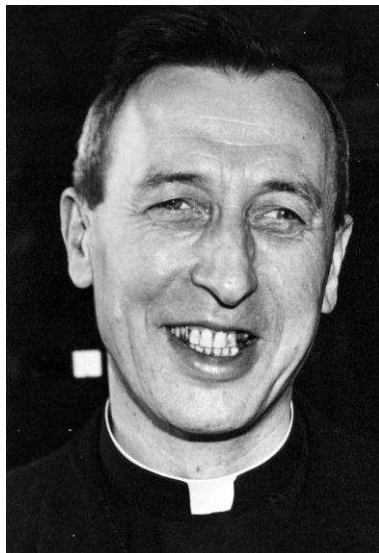
Onze nieuwjaarswens voor iedereen is: zou 2024 een memorabel jaar kunnen worden als er geen conflicten meer zouden zijn in de wereld? Laten we daar allen samen aan werken!

Luc Andries, voorzitter

Z.E.H. August Van Lieshout

Jef Florizoone

August Van Lieshout was de laatste pastoor die effectief op het begijnhof woonde, terwijl hij er priester was van 1987 tot 2008. Hij sleet er ook zijn laatste jaren en overleed in 2010 op 89-jarige leeftijd. Via zijn neef Stan Van den Bossche kregen wij heel wat informatie uit het rijke archief dat hij in de loop der jaren over zijn oom verzameld heeft. Meer dan voldoende om uitgebreid stil te staan bij de figuur van August Van Lieshout en zijn familie. Maar eerst gaan we terug in de tijd, want ook aan zijn familienaam is een hele geschiedenis verbonden.

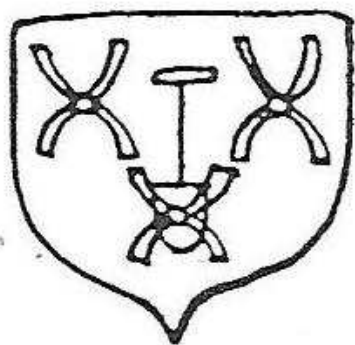

Oorsprong van naam en wapenschild

Daarvoor doen we een beroep op een boek¹ dat zijn (bijna) naamgenoot Henri J.M.C. Van Lishout schreef over zijn naamgenoten. Lieshout is een dorp in de Meierij, dat is de streek rond 's-Hertogenbosch in Noord-Brabant (Nederland). Het dorp maakt sinds 1997 deel uit van de gemeente Laarbeek op een kleine 10 km ten noordoosten van Eindhoven. De auteur vermeldt in zijn boek dat in de tijd waarin familienamen nog niet overal ingeburgerd waren, het gebruikelijk was om een persoon die verhuisde uit zijn dorp, een naam te geven die naar dat dorp van oorsprong verwees. Van Lieshout zou dus verwijzen naar het dorp in Nederland.

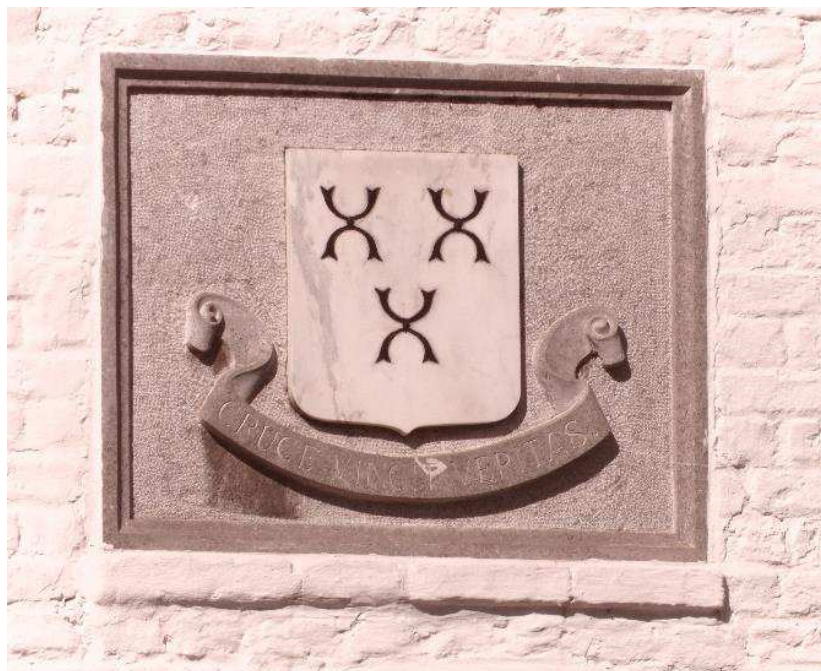
Lieshout was oorspronkelijk een gebied in het Hertogdom Brabant, dat zich in de 14de en 15de eeuw uitstreckte van Nijvel (nu Waals-Brabant) tot 's-Hertogenbosch. Ook onze streek, de Kempen, maakte deel uit van dat hertogdom. Op het einde van de 12de eeuw was er een zekere ridder Boudewijn die "heer van het domein Lieshout" werd genoemd. In 1311 schonk leenheer hertog Jan van Brabant de zogenaamde "gemeynt Lieshout", tegen betaling van een jaarlijkse cijns, als gemeenschappelijk bezit aan de heer en inwoners van Lieshout. In die periode kreeg Lieshout als gemeenschap steeds meer gestalte, werden de grenzen definitief vastgelegd en de gebruiksregels voor deze "gemene gronden" uitgevaardigd.

¹ *Van Lieshout over Leende naar Hamont, een familiegeschiedenis 1678-1998*, Henri J.M.C. Van Lishout, blz. 1-29

De naam Lieshout is ontstaan uit “*lide*” (weg, gang, pad) en “*holt*” (bos). In een oorkonde van 1146 komt *Litholz* voor als oudste overgeleverde schrijfwijze van Lieshout. In het midden van de 12de eeuw ontstaan ook de wapenschilden van de diverse adellijke geslachten. Het familiewapen was het middel bij uitstek om personen, verwanten en volgelingen te herkennen in de strijd of tijdens spelen. De heren die zich “van Lieshout” noemden, voerden in hun wapen “in goud, drie blauwe molenijzers, alsmede een schop”:

Wapen van de heren van Lieshout: “In goud, drie blauwe molenijzers, alsmede een schop”. Bron: Van Lieshout over Leende naar Hamont, een familiegeschiedenis 1678-1998, Henri J.M.C. Van Lishout, blz. 25

Waarom molenijzers? De heer van Lieshout had het maalrecht, verzinnebeeld door de molenijzers, en beschouwde zich ook als “grondheer” (vandaar de schop), maar dat werd van landswege betwist. Merkwaardig is dat dit wapen ook gebruikt werd door de abdij van Floreffe, nadat een heer van Lieshout premonstratenzer monnik geworden was en al zijn bezittingen aan de abdij geschonken had. In 1698 ging de heerlijkheid Lieshout trouwens over van Floreffe naar Postel en daarmee zijn we weer in onze contreien beland!

Wapenschild van de Abdij van Postel: drie molenijzers van sabelzwart op een zilveren veld met bijbehorende spreuk

“Cruce vincit veritas” (door het kruis overwint de waarheid). Bron: Van Lieshout over Leende naar Hamont, een familiegeschiedenis 1678-1998, Henri J.M.C. Van Lishout, blz. 26)

Op verschillende plaatsen op de boerderijgebouwen kan je nog deze drie gekruiste ijzers, zonder twijfel verwijzend naar molenijzers, zien. Het molenijzer is een veel voorkomende heraldieke figuur. Het molenijzer of de “*rijn*” vormt een onderdeel van de maaltechniek. “De molen heeft gewoonlijk twee molenstenen. Elk steepaar ligt in een steenkuip. De onderste steen ligt onbeweeglijk waterpas, het is de legger. De bovenste steen draait, het is de looper. Hij hangt in een ijzer in de vorm van een Sint-Andreaskruis, op de spil van de legger. Dit kruisvormige ijzer is nu de rijn of het molenijzer. Met dit molenijzer wordt de molensteen vaster aangeschroefd of losser aangezet naarmate het graan grof of fijn gemalen moet worden².

² H. Vannoppen: “In en om de molen in Midden-Brabant”, in: *Midden-Brabant*, 3de jaargang, zomernummer, 1988, blz. 23-24 en W. Rijk: “Over molenijzers in wapenschilden”, in: *Ons Heem*, 1971, blz. 253

Levensloop E.H. August Van Lieshout

August Van Lieshout werd geboren te Arendonk op 4/3/1921 en werd priester gewijd te Mechelen op 27 mei 1945. Op 15 maart 1945 werd hij leraar aan het Klein Seminarie te Hoogstraten en op 10 april 1948 werd hij onderpastoor te Sint-Jozef-Rijkevorsel. Op 1 september 1950 werd hij onderpastoor te Turnhout [parochie Heilig Hart] waarna op 5 januari 1964 zijn benoeming volgde tot pastoor te Ravels. August Van Lieshout werd deken van de Dekenij Arendonk op 21 juli 1978 en verbleef als almoezenier op het begijnhof te Turnhout van 15 maart 1987 tot 16 augustus 2008. Hij overleed te Turnhout op 12 april 2010. Bij zijn diamanten priesterjubiläum schreef **Karel Dergent**: *“Al in 2002, in Begijnhofkrant 3, hadden we het genoeg onze pastoor te portretteren als ‘een gelukkige burger te midden van de medebewoners van ons begijnhof’.* August Van Lieshout werd geboren op 4 maart 1921 als vijfde zoon in een gelukkig Arendonks gezin, dat verder nog vier dochters telde. Zijn ouders, die boeren waren, huurden een boerderij van Dr. Deroisart. Er was altijd veel vreugde en plezier in het gezin. August kreeg een degelijke basisopleiding van meester Van Hoofen meester De Pauw op de gemeentelijke lagere school van Arendonk. Zijn ouders lieten hun zoon nadien inschrijven in het Sint-Victorinstituut in Turnhout, maar dat vonden de meesters van de lagere school geen goed idee, omdat hij thuis niet goed zou kunnen studeren. Zo kwam hij op 11-jarige leeftijd terecht op het internaat van het Klein Seminarie in Hoogstraten en dat vroeg van hem een grote inspanning en aanpassing. Hij vond er wel 16 medestudenten uit Arendonk terug en dat was een opluchting. Het werd er een stuk plezieriger door. Als gezonde jongen van de buiten had hij zijn geboortedorp nooit verlaten, behalve om, samen met zijn ouders, eens naar Turnhout te gaan voor de aankoop van een nieuw kostuum. Hij sprak dan ook maar één taal, het ‘j’Arendonks’, waardoor veel van zijn klasgenoten in Hoogstraten hem niet konden verstaan. Zijn kennis van de Franse taal beperkte zich tot één woord, ‘une pie’, dat gedrukt stond onder de afbeelding van een ekster, thuis op de kalender. Maar hij zou vlug de Franse vocabulaire bijbenen. Hij startte gezwind in de Grieks-Latijnse humaniora, de ideale voedingsbodem voor zijn huidige meertaligheid, en beëindigde de retorica in 1939 met 56 medestudenten. Tijdens het pendelen tussen Hoogstraten en Arendonk kocht hij regelmatig op weg naar huis aan het station in Turnhout een anderstalige krant, enerzijds om zijn talenkennis te voeden en anderzijds voor de kennismaking met de ruimere wereld. Ook nu nog vindt hij veel genoeg in de lectuur, in het bijzonder in de poëzie en geschiedenis. Na Hoogstraten trok hij naar het Groot Seminarie in Mechelen. Had zich dan een plotselinge ommekeer voorgedaan die hem had doen besluiten om priester te worden? Of was hij toevallig in zijn klas met 56 makkers slechts één van de 19 studenten die priester werden?

Zijn ouders waren gewone Kempische mensen. Moeder was opgewekt, vrolijk en strooide blijdschap in het rond bij het zingen. Vader was eerlijk, nuchter en had een gezond boerenverstand. In het kroostrijke gezin was er steeds een sfeer van uitdrukkelijke hartelijkheid voor elkaar, met toch een vrome toets die uitging van de moeder. In de familie waren er geen geestelijken, behalve een tante nonneke, een nicht die hij nooit had gekend. August was al zeer jong betrokken bij de Vlaamse Studentenbond en had er een Christelijk Vlaams gevoel opgedaan,

waarop hij steeds fier is gebleven. De vakanties in zijn studententijd bracht hij door in de Studentenbond, waar hij onder de indruk kwam van een seminarist, die bij hem een actieve belangstelling voor het priesterschap opwekte. Bij hem vond hij de basis en het klimaat voor zijn priesterschap, wat ook tot uiting kwam in zijn jaarlijkse fietstochten naar de IJzerbedevaart, waarbij hij onderweg sliep onder een hooimijt of in 'iets anders dan een bed'.

In Hoogstraten werd hij opgevoed en opgeleid door 26 priester-leraars. Alleen de turnmeester en de leraar "Dictie en Expressie" (Ast Fonteyne) waren geen priester. Hij proefde ook de sfeer bij zijn leraars, zonder dat er een echte aanmoediging kwam van gelijkwie onder hen om hun voorbeeld als priester te volgen. Tijdens zijn zes jaar in het Groot Seminarie in Mechelen volgde August twee jaar filosofie en vier jaar theologie. In zijn laatste jaar werd hij, met een tiental van de 96 studenten, net voor de priesterwijding op 28 mei 1945 benoemd in een school te Hoogstraten als 'klein leraar', dat wil zeggen 10 uur les geven en voor de rest surveillance doen. Voorafgaand aan zijn 'eremis', moest hij opretraite. Nadien werd hij opnieuw naar het Klein Seminarie van Hoogstraten gestuurd en hij verbleef er nogmaals twee jaar. Maar hij was nooit van plan geweest priester te worden om voor een klaste gaan staan. Hij ging dan ook onmiddellijk in op de uitnodiging van pastoor Deboele van de parochie Sint-Jozef-Rijkevorsel om er op Goede Vrijdag, 14 april 1948, als onderpastoor aan de slag te gaan, met goedkeuring van de bisschop. Hij werkte twee jaar op deze post en was er zeer gelukkig. Hij kende meer dan 2000 mensen, feitelijk iedereen, met naam en toenaam.

Omdat hij zo goed kon opschieten met de arbeiders uit de cementfabriek in Rijkevorsel, koos hij nadien voor de parochie van het Heilig Hart in Turnhout als onderpastoor bij pastoor Van Assche, vanaf 1 oktober 1950. Hij verbleef er 13 jaar en werd op handen gedragen door zijn parochianen. Het was een mooie tijd en hij werd intensief betrokken bij de volwassenenverenigingen zoals KAV en KWB. Hij was ook proost van de jeugdbewegingen, zoals de Chiro-meisjes, de Kajotsters en de Landelijke Boerenjeugd. Dan werd het tijd om een grotere verantwoordelijkheid op zich te nemen als pastoor van de parochie Sint-Servatius in Ravels.

Van 5 januari 1964 tot 15 maart 1987 vervulde hij die taak. In 1978 werd hij deken van het pas gestichte dekenaat Arendonk, hoewel deze benoeming niet veel impact had op zijn leven. Als deken zorgde hij voor de samenwerking tussen de priesters van zijn dekenaat. Het doel was eenvormigheid te bereiken, wat zij belangrijk vonden, en daarom steunden ze elkaar in dit werk. Het contact tussen de priesters van het decanaat Arendonk verliep zeer collegiaal. Ze vormden een aangenaam kranjsje, dat wekelijks vergaderde om de pastorale taken te verdelen en uit te voeren. Na negen jaar besliste onze pastoor om als deken op te stappen in de hoop dat er een nieuwe priester op de parochie zou komen. Zo geschiedde ook, maar helaas werd zijn opvolger al na twee jaar overgeplaatst. Sinds 15 maart 1987 is August Van Lieshout pastoor op het Turnhoutse begijnhof.

Wat onze pastoor allemaal doet op het begijnhof, vertelden we al in Begijnhofkrant 3. Feitelijk wil hij een 'goede herder' zijn, bij wie de medebewoners zich welkom weten in goede en kwade dagen. De sfeer op het begijnhof is speciaal en nodigt de mensen uit om vlugger binnen te stappen bij hun pastoor om er eens gezellig te komen 'klappen' of hun hart uit te storten. Daarnaast zijn er de mooie Heilig Kruiskerk en de aangename Kapel van het Heilig Aanschijn, die hem boeien omwille van de netheid in het gebedshuis en het liturgische materiaal. In deze moderne tijd vindt onze pastoor dat, met nog veel kerkgangers elke zondag, hoog gescoord wordt in de Begijnhofkerk. Daarenboven blijft hij vasthouden aan het Plechtig Lof als enige pastoor in het Turnhoutse. Dit stond zo in de regel van de begijnen en hij wil de traditie in ere houden, vooral omdat er nog een grote groep van gelovigen is die het Lof regelmatig op vrome wijze volgt. Bij het afscheid van Zuster De Boer heeft hij beslist deze traditie voort te zetten; de sfeer van het begijnhofschip ter om te vragen. Grootjuffrouw De Boer vertegenwoordigde op het begijnhof 'iets anders', wat moeilijk onder woorden te brengen is. Zij straalde 'de geest' van een geestelijke uit. Ze was een religieuze gebleven, een vroom levend mens, aan wie men alles kon vragen, al was het maar een gebed. Ze heeft een leemte achtergelaten die niet meer te vullen is. Pastoor Van Lieshout is er zich van bewust dat hij met 84 jaar geen jonkheid meer is. Toch blijft hij zijn werk voortzetten, zolang de benen het nog kunnen dragen. Hij vraagt hem te waarschuwen als zijn optreden niet meer vlot zou verlopen. Hij wil liever zelf opstappen dan weggezonden te worden. Hij vindt het leuk toch nog geïnteresseerde reacties te krijgen op zijn sermoenen, hoewel hij nooit een tekst bij zich heeft op de preekstoel. Maar hij houdt zich steeds lang bezig met de

voorbereiding van zijn homilie en leest veel over de sermoenen, met in gedachten de mensen voor wie ze bestemd zijn.

Tot slot spreekt onze begijnhofherder zijn blijdschap uit over zijn pastoorschap als gepensioneerd priester. Hij vindt elke dag die de goede God hem schenkt, intens mooi en hij is bewust gelukkig dat hij op het begijnhof mag blijven wonen. Hij hoopt nog een tijdje te kunnen leven als medeburger tussen de bewoners van het begijnhof. 'Met Liefde, Vrede en Vriendschap bekomt men wat de Heer wil', is het leidmotief van onze pastoor. De Vrienden van het Begijnhof treden dat motief gaarne bij. Mijnheer pastoor en herder op het begijnhof, wij danken u voor uw vriendschap, uw inspiratie en hartelijkheid, uw gedegen wijsheid en uw herderlijke zorg als bewaarder van de aloude kerkelijke tradities in een modern kleedje op ons hof. Op 29 mei 2005 om 11 uur werd de zondagsmis op het begijnhof een dankmis voor 60 jaar inzet en trouw dienst van August Van Lieshout aan de Heer des Heren. We waren erbij, met velen, om onze pastoor te danken en de Goede God te vragen hem nog vele jaren in ons midden te bewaren". Aldus schreef Karel Dergent ter gelegenheid van het Diamanten priesterjubiläum van pastoor Van Lieshout in de Begijnhofkrant.

Samenvattend:

- geboren in Arendonk op 4 maart 1921
- priesterwijding in Mechelen op 27 mei 1945
- eremis in Arendonk op 28 mei 1945
- leraar Klein Seminarie in Hoogstraten vanaf 15 maart 1945
- onderpastoor in Rijkevorsel-Beerse Sint-Jozef vanaf 10 april 1948
- onderpastoor Turnhout H. Hart: 1 september 1950
- pastoor in Ravels Sint-Servatius vanaf 5 januari 1964 tot 5 januari 1986
- deken van de nieuwe dekenij Arendonk vanaf 21 juli 1978 (hij bleef intussen pastoor in Ravels Sint-Servatius) tot 5 januari 1986
- pastoor op het begijnhof van Turnhout van 15 maart 1987 tot 16 augustus 2008
- viering gouden priesterjubiläum op het begijnhof van Turnhout op 7 mei 1995
- op zondag 29 mei 2005 vierde hij op het begijnhof zijn diamanten priesterjubiläum
- overleden in AZ Turnhout, campus Sint-Elisabeth, op 12 april 2010

Dankbare herinnering aan

August Van Lieshout

zoon van

Henri † en Carolina † Van Lieshout - Sels

geboren in Arendonk op 4 maart 1921

Priester van het Bisdóm Antwerpen 27 mei 1945

Leraar Klein Seminarie Hoogstraten 15 maart 1945

Onderpastoor Sint-Jozef Rijkevorsel - Beerse 10 april 1948

Onderpastoor H. Hart Turnhout 1 september 1950

Pastoor Sint-Servatius Ravels 5 januari 1964

Pastoor-Deken Dekening Arendonk en Sint-Servatius Ravels 21 juli 1978

Pastoor Begijnhof Turnhout van 15 maart 1987 tot 16 augustus 2008

overleden in het AZ Turnhout, campus Sint-Elisabeth

op 12 april 2010,

geresterkt door het H. Sacrament van de Zieken.

*'Met Liefde, Vrede en Vriendschap
bekomt ieder mens wat de Heer wil.'*

A. Van Lieshout

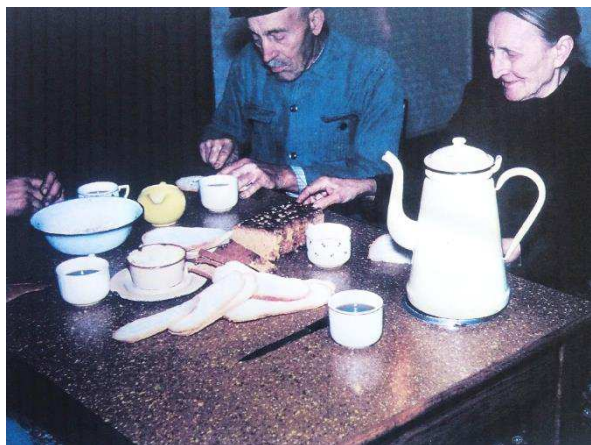
zoals er mensen zijn die zingen,
niet omdat zij dat willen,
maar omdat er een stem in hen oprijst,

zo zijn er ook mensen die geloven,
niet uit angst en niet uit hoop op beloning,
maar omdat zij krachtens hun wezen niet anders kunnen

Abel Herzberg

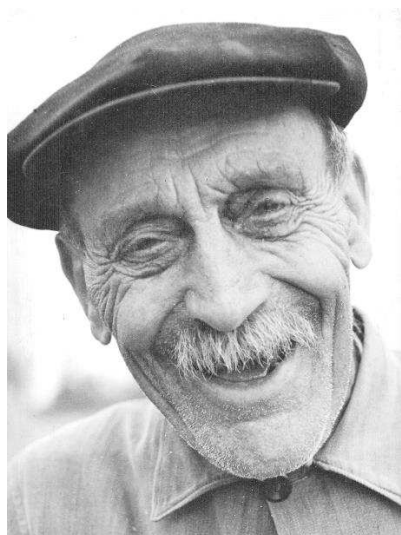
*De familie Van Lieshout - Sels
dankt u voor uw aanwezigheid,
uw bemoedigende woorden en gebed.*

Zijn verdere levensloop^{3 4}

Zijn vader was Henri Van Lieshout, geboren in Arendonk op 4 maart 1877 en gestorven in Arendonk op 29 oktober 1966, en zijn moeder Carolina Sels, geboren in Retie Schoonbroek op 28 mei 1879 en gestorven in Arendonk op 18 mei 1971. Arendonk was dus de heimat van deze familie. Er werden in het gezin vijf zonen en vier dochters geboren. August was de jongste zoon.

Vader en moeder Van Lieshout aan de keukentafel in hun boerderij in Arendonk.

De pretoogjes van vader en moeder Van Lieshout-Sels

De jongste dochter was Melania Van Lieshout. Zij trouwde met Jan Van den Bossche, de vader van Stan Van den Bossche, die het familiearchief bijhield en ter beschikking stelde voor dit artikel. August werd als negende en jongste telg geboren in dit eenvoudige boerengezin. Zijn vader pachtte de boerderij en was zeer vereerd toen de onderwijzer en dorpspastoor erop aandrongen om de kleine, maar zeer verstandige August te laten voortstuderen. Zij waren blijkbaar geen kleine keuterboeren. Het gezin bekommerde zich tijdens de Tweede Wereldoorlog om de armen en hulpbehoevenden. Vader Van Lieshout was een zelfzekere man: toen op zeker ogenblik de kerkstoelen verpacht werden, durfde hij opbieden tegen de baron, waardoor de prijs de hoogte werd ingejaagd. De baron vergat dat niet en later werd Henri bij wijze van vergelding geweerd bij de houtverkoop van hout uit zijn bossen.

August ging naar de lagere school van Arendonk en toen hij elf jaar was, trok hij als interne leerling naar het Klein Seminarie van Hoogstraten. Hij volgde er de Grieks-Latijnse humaniora. In 1939 trok hij naar het Groot kardinaal Van Roey. Hij werd op het matje geroepen en moest zich (in het Frans) gaan verantwoorden bij de kardinaal, die nochtans uit Vorselaar afkomstig was. Jaren later vertelde August dat nog vaak en hij had dan

³ "In memoriam"-tekst, opgemaakt door Dr. Alfons Uytterhoeven

⁴ *Het Bezemklokje*, jaargang 3, nr. 2, juni 2010

duidelijk pretoogjes. Seminarie in Mechelen, waar hij twee jaar filosofie en vier jaar theologie studeerde tijdens de oorlogsjaren. August was al tijdens zijn studieperiode in Hoogstraten actief in de Vlaamse Studentenbond. Gedurende zijn studies in Mechelen bleef hij actief in die beweging, ook al strookte dat niet helemaal met de

ideeën van

Hij werd priester gewijd in Mechelen op 27 mei 1945. In die tijd studeerden nog veel jongelingen af als priester, want samen met hem werden circa 120 seminaristen gewijd. De priesterwijding werd uitbundig gevierd samen met de hele familie. De dag daarop, op 28 mei 1945, deed hij zijn eremis in Arendonk. Een gedachtenisprentje, getekend door Remi Lens, bleef als een kostbaar aandenken aan deze heuglijke dag bewaard. Het zou zestig jaar later, op 29 mei 2005, het boekje met de misteksten sieren dat werd gebruikt bij zijn diamanten priesterjubileum in het begijnhof van Turnhout.

August tussen zijn ouders kort na zijn priesterwijding in mei 1945.

Op het feest na de eremis waren naast de fiere ouders zowat alle familieleden aanwezig. Heel bijzonder was dat op die dag ook vijf neven en nichten hun eerste communie deden. Een van die communicanten was Stan Van den Bossche en daarnaast ging het om Jozef Mermans, Maria Mermans, Celine Smets en Jozef Van Lieshout, allemaal kinderen van de broers en zusters van August. Ook de tekst die op hun eerste communieprentje stond, is bewaard gebleven: "Gevijven, vandaag, voor den eerste keer, Uit uw verschgewijde handen ontvingen wij Jezuken Onze Heer! Onze hartjes van liefde brandden voor Hem en voor U, van dankbaarheid. Bid gij dat het zöö moge blijven. Dat we ons best zullen doen, is U toegezeid en we houden ons woord, wij gevijven."

Gedachtenisprentje getekend door Remi Lens (priester-kunstenaar van Arendonk afkomstig en ook aan het Klein Seminarie van Hoogstraten gewerkt) ter gelegenheid van de priesterwijding en eremis van August Van Lieshout op 27 en 28 mei 1945.

De pas gewijde priester August Van Lieshout na de ere mis, samen met de vijf eerste communicantjes uit zijn familie.

Familiefoto's met de nieuwbakken priester van Lieshout en de communicantjes

Normaal gezien zou August nog voort studeren, maar in die tijd vormden zijn eenvoudige afkomst en zijn Vlaamsgezindheid belemmeringen voor die keuze. Hij werd derhalve leraar aan het Klein Seminarie van Hoogstraten, maar drie jaar later werd hij al benoemd tot onderpastoor in Sint-Jozef Rijkevorsel. In die tijd kende ons land een massa "*petits vicaires*", die zorgvuldig onder de knoet van de aartsbisschop werden gehouden.

In 1950 werd August benoemd tot onderpastoor van de Heilig-Hartparochie in Turnhout. Willy Van Sprengel vertelt over die periode in *Het Bezemklokje*: "*Van Lieshout woonde in de Victoriestraat nr. 29, op één huis na naast ons. Ik ging er als kind regelmatig spelen.*" Hij vertelt hoe hij zich herinnerde dat er op tafel een pan spek stond en dat hij er samen met August en zijn huishoudster (Maria Vandeperre) van at. Blijkbaar leerde de onderpastoor Willy ook roken! "*Hij kon met iedereen goed overweg en was geliefd in zijn parochie.*" In die tijd bracht de onderpastoor menig bezoek aan de huisgezinnen; hij kende al zijn schapen zeer goed. De onderpastoor was in die tijd de consulent in menig huisgezin voor allerlei problemen. Toen hij in 1964, na 14 jaar, zijn geliefde Heilig-Hartparochie moest verlaten, werd hij gemist. Een grote delegatie deed hem uitgeleide naar zijn nieuwe werkplaats: pastoor van de Sint-Servatiusparochie in Ravels. In 1978 werd een nieuwe dekenij opgericht in Arendonk. Omdat August nog altijd goed bekend was in zijn geboortedorp, werd hij deken van deze nieuwe dekenij, bovenop zijn taak als pastoor in Ravels.

De versierde Sint-Servatius te Ravels bij de inhaling van pastoor Van Lieshout

Inhaling te Ravels

Pastoor Van Lieshout (2de van links op de achterste rij) met Ravelse geestelijken

Pastorij te Ravels en pastoor Van Lieshout bij de zegening van de ringen tijdens een huwelijk

In 1978 werd August Van Lieshout deken van de nieuwe dekenij Arendonk, een functie die hij combineerde met zijn priesterambt in de parochie Sint-Servatius in Ravels.

Pastoor op het begijnhof

Maar na een tiental jaren begon de administratieve last van de dekenij en de parochie zwaar op hem te wegen. Hij had al eerder zijn belangstelling getoond voor het begijnhof van Turnhout. Toen hij er op 15 maart 1987 tot pastoor benoemd werd, ging dan ook een droom in vervulling. Hij was op dat ogenblik 66 jaar en beschouwde deze periode als zijn tweede jeugd tussen de nog levende begijntjes. Hij volgde er pastoor Gustave Vermonden op, die in datzelfde jaar gestorven was. Eigenaardig genoeg staat in het boek met alle pastoors van het begijnhof, dat ter plaatse bewaard wordt, een andere aanvangsdatum vermeld: 5 januari 1987!

Iedereen was welkom bij August toen hij op het begijnhof ging wonen in het huisnummer 76. Hij bood zijn gasten een glas wijn en een sigaar aan en er werden dikwijls lange gesprekken gevoerd over de meest diverse onderwerpen. August was niet alleen geïnteresseerd in godsdienstige onderwerpen, maar volgde alle berichten en ontwikkelingen die hij opving. August was ook een taalvaardig man en las regelmatig Franse, Engelse en Duitse tijdschriften om op de hoogte te blijven van het wereldnieuws⁵. Hij was geabonneerd op de *Passauer Neue Presse*, *Time*, *National Geographic*, *Le Figaro* en een hele reeks kerkelijke tijdschriften. Wekelijks las hij ook *La Libre Belgique*. Dankzij al die informatie kon hij een brede kijk op de wereld behouden tot op hoge leeftijd. Hij stond open voor andere gedachten. Zijn uitstekende talenkennis beschouwde hij als iets typisch van zijn generatie en hij was er fier op.

Hij was niet te beroerd om zelf sommige vastgeroeste stellingen van de kerkelijke leer in vraag te stellen. Zo stond hij kritisch tegenover de dogma's die uitgevaardigd werden en die niet voor interpretatie vatbaar leken te zijn in onze moderne tijden. Maar dat deed niets af aan zijn rotsvaste geloof en zijn liefde voor God en de mensen. Zijn "open deur" was bij velen bekend en hij probeerde op een moderne manier de liefde die God voor de mensen betoonde, aan die mensen duidelijk te maken. Hij genoot van zijn pastorale taak in de beslotenheid die het begijnhof bood, ook aan mensen die er niet woonden of niet van Turnhout waren. Hij genoot ten volle van het leven en ging veertig jaar lang op vakantie met Raymond Eggers, aalmoezenier van de kazerne. Het was een tijd waarin er nog geen tekort was aan priesters...

Op 7 mei 1995 vierde August zijn 50-jarige priesterjubileum op het begijnhof. Zoals steeds betrof hij daar zijn hele familie, inclusief neven en nichten, bij. De aandachtige lezer zal opmerken dat dit eigenlijk 20 dagen te vroeg was, maar doordat in die tijd alle feestzalen in Turnhout en omstreken bezet waren door communiefeesten, moest hij zijn feest wat vervroegen. Juffrouw De Boer was er ook op aanwezig. Het feest startte met een mis in de Begijnhofkerk om 11 uur. Daarna ging het naar het Molenhof in Ravels. Het werd een Bourgondisch feestmaal, waarin we de levensstijl van August ten volle herkennen. Trouwens feesten organiseren voor de hele familie was een erezaak voor hem. En alle gelegenheden waren daar goed voor. Ook nu nog houdt de familie deze traditie in ere en Stan Van den Bossche neemt nog steeds deel aan deze familiefeesten!

Tradities en rituelen

Hoewel hij modernere interpretaties van de katholieke leer verdedigde, was hij ook gehecht aan de waarde en zin van eeuwenoude tradities en rituelen, die ook op het begijnhof levendig werden gehouden. Zo hield hij lange tijd de traditie van het zondagse Lof in stand en stond hij erop om van dit moment

⁵ Artikel in *Het Volk*, 3 mei 1995, blz. 14, en in *Gazet van Antwerpen*, 12 mei 1995

een Plechtig Lof te maken. In een interview met de *Gazet van Antwerpen* in mei 1995⁶ zei hij daarover: "Mijn hang naar traditie en sfeerschepping in religieuze aangelegenheden is geen fanatisme, maar bij rituelen moet er een wijdingsvolle sfeer zijn". Anderzijds durfde hij volmondig het celibaat van priesters in vraag stellen: "Hoe kan je dat vandaag nog door dik en dun verdedigen?" Over de ontkerkelijking zei hij dit: "Ik persoonlijk zie de stoelen in mijn kerk niet graag werkeloos worden, maar ik begrijp hoe dat komt. De taal van sommige kerkelijke hiërarchen (sic!) is ook vaak tot de stenen gericht... en niet tot mensen van vlees en bloed. Tenminste dat is mijn indruk." Hij was ook een bereisd man. Met vrienden-priesters bezocht hij onder meer het Heilig Land, Indonesië, Turkije, Rwanda en Zaïre en dikwijls trok hij op vakantie naar Frankrijk en Spanje. Hij durfde zelfs stellen: "Ik maak mij sterk dat ik in Frankrijk alle kerken gezien heb!" Hij was ook de pastoor die de laatste begijn op ons begijnhof goed kende. Er zijn verschillende foto's van hen samen bewaard gebleven, want zij hadden een sterke vriendschappelijke band.

August Van Lieshout onderhield als pastoor op het begijnhof een sterke vriendschappelijke band met de laatste nog levende begijn, grootjuffrouw Anna de Boer.

Het viel hem zwaar toen in 1999 de laatste begijn, juffrouw Anna de Boer, naar het rusthuis Sint-Lucia verhuisde. Het was voor hem een teken dat het einde van de eeuwenlange aanwezigheid van begijnen op het begijnhof van Turnhout was aangebroken. August verzorgde zijn zondagsmissen en preken tot in de puntjes. In zijn homilieën legde hij de nadruk op de liefde van God voor de mensen en tussen de mensen onderling. Hij genoot ervan dat de katholieke kerk zichzelf stilaan niet meer beschouwde als een triomferende instelling, maar als een dienende organisatie. Uiteindelijk overleed de laatste begijn van het begijnhof, juffrouw

de Boer, op 28 januari 2002. In de kapel van het Heilig Aanschijn nam pastoor Van Lieshout afscheid van haar. Op 1 februari 2002 begeleidde hij haar naar haar laatste rustplaats, net buiten de kerk, dicht bij het hoofdaltaar.

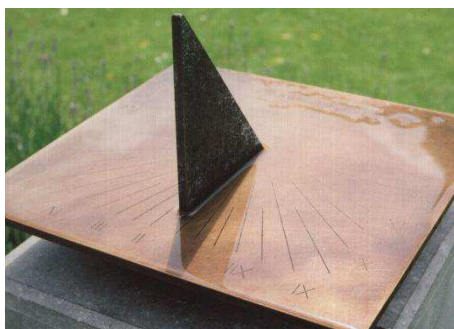
Pastoor Van Lieshout neemt afscheid van de laatste begijn, juffrouw de Boer, opgebaard in de kapel van het Heilig Aanschijn.

⁶ Artikel in *Gazet van Antwerpen*, 12 mei 1995

In 2001 was pastoor Van Lieshout 80 jaar geworden. Zoals al eerder vermeld, was voor hem iedere gelegenheid een reden tot feestvieren en dus moest ook die verjaardag passend worden gevierd. Enkele vrienden die hem goed kenden, werden bij hem thuis uitgenodigd op de pastorie van het begijnhof en ook daar werd het weer een gezellig feest!

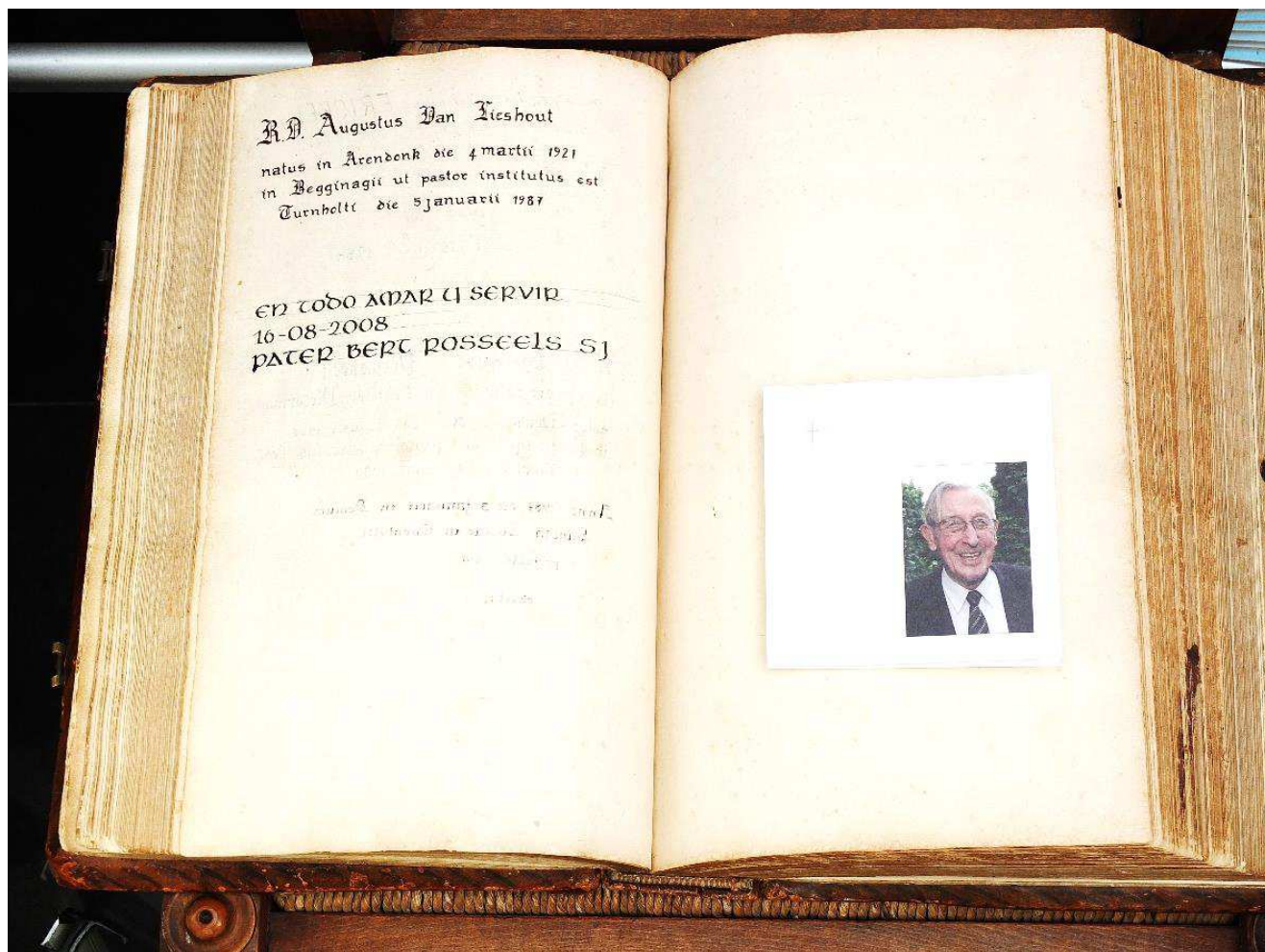
In mei 2005 was August 60 jaar priester en zijn diamanten priesterjubiläum werd luisterrijk gevierd op het begijnhof. Men wou hem een mooi geschenk geven, maar hij wou geen persoonlijk geschenk, maar iets voor zijn begijnhof. Men schonk dan maar een moderne zonnewijzer, die nog steeds te zien is voor de kerk. Het feest begon met een dankviering om 11 uur in de Begijnhofkerk. Daarna was er een groot familiefeest in de parochiezaal Den Donk in Zevendonk.

Linksboven: processie in het Begijnhof. De overige foto's: het diamanten priesterjubiläum werd gevierd met een dankmis in de Begijnhofkerk op 29 mei 2005, die door hemzelf werd gecelebreerd. Op de linkse foto samen met Z.E.H. Dierckx

De tijd ging verder en hij genoot nog steeds van zijn leven op het begijnhof. Op 16 augustus 2008 ging hij op rust, ook al viel het officiële afscheid van zijn rol als pastoor op het begijnhof hem zwaar. De jezuïet Bert Rosseels, ook verbonden aan de Pinksterkerk in Turnhout, volgde hem op. Gelukkig kon hij samen met zijn huishoudster, Josepha Paulussen, op het begijnhof blijven wonen. Hij betrok het huisnummer 73 en deze woning werd door

zijn familie, neven en nichten aangepast om er comfortabel te kunnen blijven genieten van zijn laatste levensjaren. Hij bleef trouw iedere dag de misviering celebreren in de kapel van het Heilig Aanschijs. Eind 2010 ging zijn gezondheid echter sterk achteruit en uiteindelijk werd hij einde maart 2010 opgenomen in het Sint-Elisabethziekenhuis. Nadien bracht hij de laatste fase van zijn rijk gevulde leven door in het Sint-Luciarusthuis. Een beenbreuk deed hem opnieuw in het ziekenhuis belanden. Nadat hij het sacrament van de zieken ontvangen had, stierf hij daar op 12 april 2010. Zijn geliefde medebewoners van het begijnhof konden van hem afscheid nemen tijdens een avondwake in een bomvolle Begijnhofkerk. De begrafenisviering vond plaats in de Sint-Pieterskerk in het centrum van Turnhout. Uiteindelijk vond hij zijn laatste rustplaats op het kerkhof van zijn geboortedorp Arendonk.

Huldeboek voor pastoor August Van Lieshout bij zijn afscheid als begijnhofpastoor in 2008, met rechts zijn doodsprentje uit 2010.

Liederen alom

In het familiearchief van Stan Van den Bossche zijn heel wat liederen terug te vinden, die dikwijls luidkeels werden gezongen tijdens de talrijke familiefeesten, waaraan August zo gehecht was. Om te besluiten geef ik daarom hier de tekst weer van een lied dat speciaal gemaakt werd voor zijn gouden priesterjubiläum op 7 mei 1995. De tekst moet worden gezongen op de wijze van *In de Stille Kempen*:

LIED GOUDEN PRIESTERJUBILEUM AUGUST VAN LIESHOUT

In de stille Kempen, op een boerderij
Woonde eens een echtpaar met een hele rij,
Pronte ferme meiden, stoere knapen erbij.
't Was onze familie, die daar leefde vrij.
Hoe goed was het leven, bij Lien en bij Hein.
Ze werkten samen, in vreugde en pijn.
Hoe goed was het leven, in 't dorp en de hei
Ze werkten er samen, heel hard maar toch blij.

Na de jonge jaren, volgde er weldra:
Sommige kinderen kozen zelf voor pa en ma
En ons Gust(je) trad toen, heel devoot en stil
In het verre Mechelen 't Seminarie in.
Zeer ernstig werd 't leven, in dorp en hei.
Hij deed naast studeren, studentenbond erbij.

Zeer ernstig was 't leven, in 't dorp aan de hei.
Hij moest ook studeren veel bidden kwam erbij.
Oorlogsjaren waren somber, lang en grijs.
't Leven geeft niet alles, geeft niet alles prijs.
Op een meie morgen midden het gezin
Stond een jonge priester voor zijn nieuw begin.
't Werd zorgzaam het leven, in 't studieparadijs
De leerlingen wisten: wie spijbelt heeft prijs.
Hij mocht pastoorke spelen, op "den Boel" zijn wijs,
En de kind'ren zagen: hij geeft zichzelf prijs.

Van de stille hoofstee, langs het Heilig Hart,
Zeeg hij neer in Ravels met zijn eigen hart.
Ieder was ontroerd en met heel veel spijt,
Toen hij rust ging zoeken na de werketijd.
Wij vierten nu allen, in 't dorp op de hei,
Het feest hier te samen, gelukkig en blij.
Wij wensen gezondheid, veel vriendschap erbij.
Geniet van die jaren, 't Begijnhof stemt 'r in bij.

De redactie dankt bij deze de volgende mensen en archieven voor hun bijdrage:

Jef Florizoone

Jef Van den Bergh

Jan Aerts

Archief van Stan Van Den Bossche

Archief van HeE Nicolaus Poppelius

Begijnhofkrant

Opening schoolhuis 07/09/2023 in GVA 8 september 2023

Gerenoveerd schoolhuis biedt heemkring meer archief- en werkruimte: "In de gang is de originele vloer bewaard" Ronny van den Ackerveken (GVA)

Heemkringvoorzitter Luc Andries (rechts) kreeg van de Ravelse burgemeester Walter Luyten het ontwerp dat architect Taeymans begin vorige eeuw maakte voor het schoolhuis. — © ram

In het meer dan honderd jaar oude schoolhuis in het centrum van Poppel (Ravels) is de voorbije twee jaar flink gewerkt. Nu de renovatiewerken afgerond zijn, kan de Ravelse heemkring Nicolaus Poppelius er haar intrek nemen. Ze maakt al gebruik van het naastgelegen voormalig gemeentehuis van Poppel en krijgt nu meer plaats voor onder andere archieven, kleding en bibliotheek. "In de garage komt een soort sarcofaag om temperatuurgevoelige materialen in

te bewaren."

Het oude schoolhuis dateert uit 1912 en deed dienst als onderwijzerswoning bij de school van Poppel. In 1970 werd het ter beschikking gesteld van de plaatselijke verenigingen. Ook het Rode Kruis had de laatste decennia de gelijkvloerse en de eerste verdieping in gebruik. De renovatie is gestart in oktober 2021. "Het is een mooi resultaat geworden", zegt Cis Vissers van de heemkundige kring. "Er is een metalen trap geplaatst en in de gang is de originele vloer bewaard gebleven. Op het gelijkvloers komt de bibliotheek waar we boeken, tijdschriften en krantenknipsels bewaren. Aan de straatkant is een ruim lokaal met een toog. Dat gaan we gebruiken om activiteiten zoals lezingen te organiseren."

"Op de eerste verdieping richten we de textielruimte in. Het wordt een verduisterd lokaal met kleding van de voorbije honderd jaar. De collectie bestaat onder andere uit mutsen, gildekleren en vossenmantels. Daarnaast komt de werkruimte, waar we elke dinsdag aan de slag gaan voor onder meer het digitaliseren van foto's. Op de zolderverdieping is nog een specifieke fotokamer voor grote foto's van vroeger en een polyvalente ruimte. In de vroegere garage van het schoolhuis komt een soort sarcofaag om temperatuurgevoelige materialen klimaatneutraal te bewaren.

Cis Vissers in de gang van het schoolhuis, waar de originele vloer bewaard is. — © ram

Sorteren

De lokalen van het oude schoolhuis zijn nog leeg. Voor de heemkring staat nog heel wat werk te wachten, maar het wordt een grote verbetering. "De archieven zijn nu ondergebracht in de pastorie van Weelde-Statie", legt Cis Vissers uit. "Het werkt veel praktischer om alles onder te brengen in het schoolhuis, dat naast ons heemkundig museum 't Kaske in het oud-gemeentehuis is. De volgende weken en maanden gaan we alles verhuizen. Ook sorteren hoort daar bij. Materialen die te maken hadden met sigaren hebben we al naar het sigarenmuseum in Arendonk gedaan. 't Kaske blijven we gebruiken als museumruimte."

*Het lokaal met toog kan gebruikt worden voor lezingen.
— © ram*

Op de officiële opening van het gerenoveerde schoolhuis overhandigde burgemeester Walter Luyten (CD&V) van Ravels het originele plan dat architect Taeymans meer dan 110 jaar geleden maakte aan heemkring voorzitter Luc Andries. “De renovatie heeft enkele honderdduizenden euro gekost”, zegt Walter Luyten. “Niet alleen de architecturale schoonheid blijft bewaard, maar ook het dorpszicht van Poppel wordt in ere gehouden. We zijn als gemeente verheugd dat op deze manier een lokale organisatie geholpen is. Met ‘t Kaske naast de deur is het oude schoolhuis een waardevolle aanvulling voor de heemkring.”

Heemkring Nicolaus Poppelius organiseert op zondag 10 september een opendeurdag van 13 tot 17u in het schoolhuis. Bezoekers kunnen iets drinken en meer te weten komen over de werking van de heemkring.

www.nicolaus-poppelius.be

© ram

Errata bij het tijdschrift nr. 109 (september 2023)

Erratum bij het interview met pastoor Bert Pluym

Een aandachtige lezer meldde ons het volgende:

Blz 19:

-Tekst naast de middelste foto, gelieve te wijzigen:

"In de pastorie met schoonbroers René Huybrechts en Romain Geenen. Helemaal rechts zit Bert zijn zuster Maria Pluym"

-Tekst onder deze 2 foto's, gelieve te wijzigen:

"Bert vierde feest met de familie toen hij 52 werd. Links: enkele neven en nichten, rechts: Romain Geenen en Bert zijn zuster Jeanne."

Erratum bij de rondleiding aan het kasteel te Turnhout tijdens de fietstocht

...In het jonge België werd rond het kasteel een nieuwe aarden wal opgeworpen en in 1890 werd weerom de slotgracht gedempt. Maar heel de 19e eeuw bleef het kasteel gedeeltelijk als gevangenis fungeren (de nieuwe gevangenis is van 1904, even verderop) maar er werd ook een 'atelier de travail' en een kosteloze school voor jongens en meisjes in onder gebracht. Het gebouw ging dienst doen als o.a. stadsmagazijn, pompiershuis, **weverij**. Onderhoud van het gebouw gebeurde echter nauwelijks en het kasteel verkeerde in zeer slechte staat.

Architect Jules Taeymans (o.a. architect gemeentehuis Poppel) werd aangezocht tot de nodige herstellingswerken maar de slechte staat bleef echter aanslepen.

Na aankoop van het kasteel door de stad Turnhout in 1908, werd met een omvangrijke restauratie gestart in 1911 en die was broodnodig. Men heeft zelfs even gedacht over de sloop van het kasteel. In 1921 was de renovatie voltooid en had meer gekost dan de aankoop van het gebouw.....

Aanvullingen bij het tijdschrift van september 2023 Begraafplaats Kwakkelstraat te Turnhout

Jan Aerts

Tijdens het bezoek aan het kerkhof maakte ik de begeleider er attent op dat er naast alle aangehaalde Poppelaars en Weeldenaren er ook iemand lag met een sterke binding met Ravels.

Ik wees tevens de ligging van het vorig jaar gerestaureerde graf aan. Natuurlijk vond ik het op dat moment jammer dat hieraan geen aandacht werd geschonken.

Ook in het tijdschrift wordt hiervan geen melding gemaakt.

Het betreft het graf van Léon Van den Bossche en Maria Bolsius. (tegen de linker zijmuur van het kerkhof en in 2021 door kleinzoon en notaris Aloïs Van den Bossche (Vorselaar) gerestaureerd.

Léon Van den Bossche werd geboren te Bassevelde op 9 juni 1856 en hij overleed te Turnhout op 25 april 1935. Hij huwt op 26 mei 1884 te Turnhout met Joanna Maria Francisca Bolsius, geboren te Turnhout op 15 juni 1859 en er overleden op 3 december 1916.

In 1905 verzamelde hij een aantal bevriende Turnhoutse beenhouwers rond zich en samen richtten ze een steen- en ijsfabriek op langs het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten aan brug 7 te Ravels. Van den Bossche, Crols, Verreet & C° kreeg in 1906 de vergunning tot exploitatie van een steenfabriek. In 1907 kreeg men ook de toestemming om er een ijsfabriek uit te baten. Later werd deze steenfabriek opgenomen onder de Steenfabrieken van Het Noorden I.

Dochter Bertha Julia werd te Turnhout geboren op 23 september 1890 en ze overleed ongehuwd op 7 augustus 1912 op het zomerverblijf van de familie te Ravels aan de vaart.

Zie mijn artikel 'De ondernemersfamilies Van den Bossche en Bolsius te Turnhout' (pag. 31-49) in het tijdschrift Taxandria Nieuws van december 2022.

Die dood is goed, die het leven niet wegneemt maar in een beter verandert.
H. Ambr.

†
Bid voor de ziel van zaliger
MIJNHEER

Leon van den Bossche
weduenaar van Mevrouw
Joanna Maria Francisca Bolsius
Lid van verschillende broederschappen
geboren te Bassevelde, den 9 Juni 1856, en godvruchtig overleden te Turnhout den 25 April 1935, versterkt door de HH. Sacramenten der stervenden.

De dierbare afgestorvene was in volle waarheid een man, die leefde volgens zijn geloof en godsdienst, getrouw aan plicht en geweten, die de zijnen, van af gene zijde des grafs, mag toeroepen: « Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat gij zoudt doen, gelijk ik gedaan heb. »
Gelijklijk de kinderen, voor wie het genoege is, aan hun vader te denken, om tot het beoefenen der deugd aangespoord te worden.
H. Theresia.

Uitgeput van krachten is hij gestorven op een gezonden ouderdom, vol van dagen en rijk van verdiensten. De ouderdom is een regen als die gevonden wordt op de wegen der gerechtigheid.

Na geleefd te hebben in de vrees des Heeren, is hij in vrede gestorven.

DIERBARE KINDEREN en KLEINKINDEREN, geliefde zuster, troost u dan; ik verlaat dit aardse tranendal voor het hemelsch Vaderland.

O Heer, voor uw getrouwe dienaars wordt het leven veranderd, niet weggenomen, en wordt ons in de hemelen eene eeuwige woonstede bereid, nadat het huis van het aardch verblijf is ingestort. (Pract. Overl.) Ik be- waar het zoet aandenken van uwe dankbare liede en toewijding. Bidt voor mij, ik zal u niet vergeten; vooral gij, mijn zoon, wees mij gedachtig in uwe kloostergebeden.

H. Hart van Jezus, ik betrouw op U. 300 dag. afl.
Zoet Hart van Maria, wees mijn heil. 300 dag. afl.

HIJ RUSTE IN VREDE.

ZALIG AANDENKEN
VAN
JUFFROUW
Bertha Julia Van den Bossche
LID VAN DE CONGREGATIE VAN O. L. VROUW.
VAN DEN DERDEN REGEL
EN VAN VERSCHILLENDE BROEDERSCHAPPEN,
geboren te Turnhout den 23 September 1890, en zeer
godvruchtig in het hof te Baerels
in den Heer ontslapen den 7 Augustus 1912,
voorzien van de HH. Sacramenten.

Fotohoek

Beste lezer, kijkt u thuis ook eens in de oude schoenendoos op zolder naar die oude familiefoto's. Ziet u oude foto's die het bewaren waard zijn, kom naar ons, wij bewaren ze met plezier en met zorg voor ons nageslacht. Kan u er geen afstand van doen, wat best mogelijk is, dan zouden wij deze mooie foto's graag kopiëren en kan u ze behouden. Vergeet vooral niet op de achterzijde van de foto de naam van de personen en de plaats van de foto te noteren. Als onze voorouders dat maar niet waren vergeten, dan hadden we deze rubriek niet nodig gehad. Ga nu maar gauw naar de zolder, want anders komt het er niet meer van!

Als u weet wie het zijn, laat u het dan weten aan: voorzitter@nicolaus-poppelius.be of telefoneer naar 0474 97 17 27

Nieuwe foto

Wie zijn deze priesters en waar is deze foto genomen?

Foto's vorige tijdschriften

Deze foto's van vorige tijdschriften hebben bij niemand een belletje laten rinkelen. We geven nog een keertje de foto's weer. Mocht u iets weten graag uw reactie.

Van deze familie weten we de naam nog steeds niet

Deze foto is van omstreeks 1945 en wat we zeker weten is dat het een voetbalploeg uit Weelde is. Wie kan ons de namen van de voetballers bezorgen?

Gelezen in "Ons Weekblad" van donderdag 21 september 2023

Veranderingen voor kerk Baarle-Hertog op komst

Pastoor Jan Braspenning is van oorsprong pater van de Heilige Geest en waar hij vroeger als missionaris naar Afrika ging om kerken te stichten, komen de Afrikaanse priesters nu naar België om hen op te volgen.

Pastoor Jan Braspenning wordt volgende week 79 jaar en bij leven en welzijn wil hij nog een jaar pastoor blijven; hij is nu verantwoordelijk voor de pastorale eenheid Weelde (centrum en Statie), Ravels Eel, Baarle-Hertog, Poppel en Arendonk

pater Emanuel zijn taken deels over, die dag zijn er geen missen in de kerken van de gemeenschap alleen de feestelijke officiële aanstellingsviering in Arendonk. Tot die tijd moet pastoor Braspenning daar nog waarnemen twee zondagen per maand.

Blijven

Het is de bedoeling dat de drie parochies die overblijven uiteindelijk in handen komen van de Afrikaanse priesters. Pater Jan stopt eind volgend jaar als verantwoordelijke voor de pastorale eenheid. Hij wil wel blijven werken als dat kan!

Vanaf 10 oktober zijn er in Baarle-Hertog geen misvieringen meer op zaterdagavond. In elke kerk wil men één viering laten blijven doorgaan. Donderdag valt ook weg in de wintermaanden; in de kapel aan de Turnhoutseweg wordt van mei tot oktober wel op donderdag een viering gedaan.

Vrijwilligers

houtsseweg wordt van mei tot oktober wel op donderdag een viering gedaan.

Vrijwilligers

Met het afnemen van de kerk-gangers neemt ook het aantal vrijwilligers dat zijn of haar hulp aanbiedt af. Het kerkbestuur van de Remigiusparochie is volledig, maar er zijn nog vrijwilligers nodig als lector, akoliet en een vaste koster zou men graag ook weer hebben. "Ge komt er niet aan" merkt pastoor Braspenning op. Ook financieel heeft de parochie het moeilijk, steeds minder misintenties, begrafenissen en huwelijken. "Het kost veel en geen inkomsten. De bliksemaf-leiders zijn gestolen en de buizen voor afvoer van regenwater, het orgel moet gerepareerd, dat kost hopen geld, net als verwarming en stroom." De opmerking dat de kerken geld genoeg hebben weerlegt hij: de gronden hebben de kerken moeten verkopen om de gebedshuizen te kunnen opknappen.

Blij met zijn opvolger, pater Emanuel is hij zeker. Deze priester is afkomstig uit Ghana, hij gaat de nieuwe gemeenschap in Arendonk leiden. Zodra hij in Baarle-Hertog aan het werk gaat, stellen we hem voor in Ons Weekblad, die toezegging hebben we van pastoor Braspenning.

Pastoor Jan Braspenning wordt volgende week 79 jaar en bij leven en welzijn wil hij nog een jaar pastoor blijven; hij is nu verantwoordelijk voor de pastorale eenheid Weelde (centrum en Statie), Ravels Eel, Baarle-Hertog, Poppel en Arendonk (centrum). Er komen grote veranderingen aan: vier kerken van deze zeven gaan dicht. De kerken van Baarle-Hertog, Arendonk en Weelde centrum blijven open. "In principe één kerk per gemeente" licht de pastoor toe. Zijn opvolger wordt een Afrikaanse priester, afkomstig uit Ghana en ook een pater van de Heilige Geest.

DOOR JEANNY WOUTERS

De pastoor van Baarle-Hertog, velen noemen hem nog pater Jan, is zelf pater van die orde. Toen de bisschop verzuchtte dat er te weinig pastoors waren in België stelde hij voor om Afrikaanse paters naar hier te halen. Het was in de tijd dat hij ook nog pastoor was in drie parochies in Turnhout, en vanwege de ziekte van Ménière daarmee moest stoppen. "De bisschop zei: 'ik heb niemand meer in heel Turnhout' en toen heb ik gezegd, 'ik heb er genoeg in Afrika'."

Aanzien

"Er zijn er die het niet volhouden hier, vanwege de ontkerkelijk-jing. Ginds hebben ze volle kerken en aanzien als priester. Dat hebben ze hier niet." In Nederland zijn op dit moment 30 Afrikaanse priesters aan het werk, net als in België. In 1965 toen pater Jan in de missie was, waren er 600 paters bij de Orde van de Heilige Geest in Nederland; nu zijn er

dat nog 50.

Inmiddels zijn er 5 Nigeriaanse paters actief in Turnhout. Uit dat land komt de grootste groep paters in de orde, 600 in totaal. In Nederland en België proberen ze deze Afrikaanse paters in gemeenschappen bij elkaar in de buurt te plaatsen. In Gemert en Eindhoven zijn ze werkzaam, in Turnhout en Geel maar ook velen in Wallonië, Brussel en Molenbeek.

Voorkeur

De paters in de orde van de Heilige Geest mogen na het beëindigen van hun opleiding voorkeur opgeven voor drie landen voor hun benoeming. Vanwege de slechte medische zorg in Afrika komen de meeste Europeanen hier terug als ze ouder worden. "De toekomst van de katholieke kerk is in Afrika en het Oosten, landen als Filipijnen en Japan" zegt pater Jan. Hij is blij met de ondersteuning vanuit Afrika. Op 3 december neemt

Tevens ook verandering voor gans de Pastorale Eenheid Nicolaas van Poppel

Herfstwandeling zaterdag 28 oktober 2023

Harry Vrijzen en Cis Vissers

Het had de hele week veel geregend en dat beloofde niet veel goeds voor onze najaarswandeling. Gelukkig was het die zaterdag behoorlijk wandelweer. 25 wandelaars en 1 hond tekenden present aan de Spartelvijver. De Spartelvijver is een grote zwemvijver met een mooie taverne. Het is gelegen aan de Weeldsedijk in Hooge Mierde.

De thuisblijvers hadden ongelijk. Zelfs de zon was af en toe van de partij.

De wandeling ging door de mooie bossen tussen Hooge Mierde en Poppel.

Zoals afgesproken vertrokken we allemaal samen om 13.15u. Eerst werd nog een groepsfoto genomen door de waardin van de Spartelvijver. Hiermee kunnen we dit verslagje opfleuren.

Onderweg konden we genieten van een mooie afwisseling van loof- en dennenbossen, heide, vennen en weiden.

Na een kleine 3 km werd aan het eerste knooppunt de groep opgesplitst. Een tiental minder geoefende wandelaars kozen voor het traject van 6,5 km. De anderen gingen voor de 8,5 km.

Door de vele regen was het terrein hier en daar wel drassig. Gelukkig konden we, mits een klein ommetje, droge voeten houden.

Om in bossen de juiste wandelroute aan te houden, is niet altijd even gemakkelijk.

De eerste groep dacht dat ze op een bepaald moment een knooppunt gemist hadden. Dit zorgde voor wat paniek omdat ze vreesden een te lange omweg te maken. Gelukkig was het vals alarm want het volgende knooppunt toonde hen de juiste weg.

De andere groep liep wel verkeerd. Een mooi ven leidde de aandacht af van de gids en hij miste een knooppunt dat laag in het gras stond. Na 500 m had hij door dat hij fout zat en moesten we terugkeren. De wandeling werd bijgevolg een kilometer langer. Gelukkig was dat voor deze geoefende wandelaars geen probleem.

Onderweg werden we nog wel getrakteerd op een kleine regenbui. Dit kon echter de pret niet deren. Iedereen genoot van de mooie omgeving en van elkaars gezelschap.

Voor we er goed en wel erg in hadden, kwam de eindbestemming in zicht.

Na de wandeling gingen we nog wat drinken in de taverne "Spartelvijver". Er werd daar nog druk nagepraat door alle deelnemers.

Iedereen vond het een zeer aangename namiddag.

Voor diegenen die de wandeling op eigen houtje willen doen:

- 1) knooppunten wandeling 6,5 km: 68 64 63 90 97 69 68

Tussenin volg je de groene bordjes met het gele pijltje.

P.S.: bij knooppunt 64 ga je naar links en dan kom je na ong. 400m uit bij knooppunt 63.

- 2) knooppunten wandeling 8,5 km: 68 64 18 63 90 97 69 68

Busreis suikerraffinaderij Tienen en Wijndomein Chardonnay-Meerdael 09/11/2023

Harry Vrijzen

Er was veel belangstelling voor deze reis. Voor het bezoek aan de suikerfabriek werden echter maar 35 mensen toegelaten.

De voorinschrijvingen verliepen als een sneltrein. We bestelden een bus voor 34 mensen en die zat op een wip en een gauw vol. We hadden na de aanbetalingen een tiental mensen op de reservebank zitten.

Bij deze reis hebben enkele mensen die het er op staan hadden een ongeluk of ziekte gehad.

De extra deelnemers werden op de hoogte gebracht bij het uitvallen van een deelnemer, helaas voor één van hen had het een fatale afloop. Daarom zijn we die morgen met 32 i.p.v. 34 deelnemers vertrokken en hebben een drietal mensen per slot van rekening de reis niet kunnen meemaken.

De eerste deelnemers vertrokken bij het ochtendgloren aan het MAG te Poppel. Om de bus niet te missen waren we er al om kwart na zeven. Maar Tom, de buschauffeur, was ons voor.

Stipt om half acht vertrokken we. Er waren 4 opstapplaatsen voorzien. In elk deeldorp één en de laatste in Turnhout.

Onze reisbegeleider Cis Vissers heette iedereen welkom en besprak de dagindeling. De reis verliep zonder al te veel files en we kwamen zoals gepland rond half tien aan in Tienen.

In de fabriek werden we opgedeeld in twee groepen die elk een gids toegewezen kregen. We kregen een korte uitleg over de geschiedenis van de fabriek. Voor de veiligheid moest iedereen een fluo-hesje aantrekken. We kregen ook ieder een koptelefoon zodat we de gids duidelijk konden verstaan in de lawaaierige fabriek.

Dan even terug de bus in. We werden afgezet op het bietenplein. Hier werd elke drie minuten een volle vrachtwagen bieten gelost. Tonnen bieten worden hier op een dag verwerkt. Dit moet onmiddellijk gebeuren omdat het suikergehalte in de bieten vrij snel daalt.

Daarna werd de fabriek zelf bezocht. We volgden het productieproces van de suiker. Bij elk deel van het proces gaven de gidsen een deskundige uitleg. We zagen de aanvoer van de bieten, het wassen van de bieten en hoe ze ontdaan werden van alle onzuiverheden. Vervolgens werden de bieten in grote machines versneden en geperst. De hele biet wordt gebruikt. Het afval wordt verwerkt tot veevoeder of gebruikt als brandstof in een biogasinstallatie.

De gids nam ons mee door de hele fabriek. Vele trappen werden beklommen en afgedaald. We zagen enorme citernes waar het bietensap werd ingedikt. Dit proces loopt tijdens de bietencampagne van oktober tot december. Het ingedikte sap wordt in een enorme ton bewaard zodat er een gans jaar suiker gemaakt kan worden.

Alles is geautomatiseerd zodat er betrekkelijk weinig personeel nodig is. Het productieproces wordt opgevolgd op grote schermen en in het labo worden de producten continue gecontroleerd.

Vervolgens nam de gids ons mee naar het gedeelte waar het sap tot suiker werd gemaakt. Enorme centrifuges halen de suiker uit het sap. Onze rondgang in het bedrijf eindigt in de afdeling waar de suiker wordt verwerkt en verpakt. 90% van de suiker vertrekt in bulk. Slechts 10% wordt verpakt voor de gewone consument. Vooraleer te vertrekken werd nog een bedrijfsfilm vertoond en kreeg iedereen een pakje bruine suiker (door hen "kinnekessuiker" genoemd).

Rond half twaalf was het bezoek afgelopen en vertrokken we met de bus naar Oud-Heverlee (Vaalbeek) waar we om 12u werden verwacht in restaurant “De Zoete Bron” aan de Zoete Waters voor het middagmaal. De tafels stonden keurig gedekt en iedereen schoof aan voor een driegangenmenu. Na een lekkere tomatensoep werden er frietjes met stoofvlees opgediend. Als laatste kregen we nog een chocomousse met slagroom. Dit alles voorzien van de nodige drank.

Graag hadden we nog een kleine wandeling naar de mooiste barokkapel van België gedaan. Helaas kwamen we tijd te kort want om twee uur werden we verwacht in het wijndomein. Het domein Meerdael ligt wat afgelegen en is slechts bereikbaar langs smalle, holle wegen. De chauffeur moest beroep doen op al zijn stuurmanskunst om er te geraken.

Maar het was de moeite waard. We kwamen bij een mooie, moderne vierkanthoeve omgeven door 8 ha wijngaarden. Op dit wijndomein wordt enkel een mousserende wijn geproduceerd, gemaakt van de chardonnaydruif. We werden opgewacht door de zoon die ons meenam naar de nabijgelegen wijngaard. Hier kregen we een deskundige uitleg over het planten van de wijnstokken, het snoeien en onderhouden van de wijngaard en het plukken van de druiven.

Links: tractor met UV-lampen om ziekten te bestrijden in de wijngaard en rechts een snoeiapparaat

De wijngaard en rechts: vader en zoon Vleminckx

Paul Vleminckx, de oprichter van het bedrijf

Sjttt.....hier rijpt de.....

Ze werken zo ecologisch mogelijk en vermijden het gebruik van bestrijdingsmiddelen.

Alles is zoveel mogelijk geautomatiseerd. Dit werd duidelijk in de machineloods. Hier stonden de tractoren en de bijbehorende machines voor de snoei, onkruidbestrijding en de pluk.

Vervolgens kwamen we in de loods waar de druiven werden verwerkt tot wijn. Een proces dat veel kennis en kunde vraagt. In de laatste hal werd de wijn gebotteld, opgeslagen in kisten en bewaard.

Zodra de wijn verkoopbaar is, worden de flessen van een etiket voorzien en verpakt.

Uiteraard moet er dan ook geproefd worden. We werden getrakteerd op een glaasje lekkere bubbels. Dit ging vergezeld van een uniek koekje en een wijnpraline.

Het was ondertussen al half vijf geworden en de bus stond klaar om terug richting Ravels te rijden. Rond zeven uur werden de laatsten in Poppel afgezet.

Alle deelnemers reageerden enthousiast op deze leuke en leerrijke dag.

Lief en Leed

Onze deelneming betuigen wij bij het overlijden van:

Philippe, Charles, Marie, Ridder van Havre, echtgenoot van Jonkvrouw Anne-Françoise de Henin de Boussu Walcourt, overleden te Wijnegem op 19 november 2022

Elie Haagen, weduwe van Charel Segers, overleden te Poppel op 12 mei 2023

Mevr. Pauwels-Van Hees, overleden te Hoboken in WZC Heydehof

Anna Bax, echtgenote van Cees Moonen, overleden te Ravels op 19 oktober 2023

Jeanne Pluym, weduwe van Romain Geenen, overleden te Ravels op 23 oktober 2023

Annie Poppeliers, overleden te Turnhout op 27 oktober 2023

Jacqueline Wittocx, weduwe van Staf Theeuwes, overleden te Antwerpen op 3 november 2003

Karel 'Chat' Verheyen, weduwnaar van José Willemse, overleden te Ravels op 4 november 2023

Modest Van der Voort, echtgenoot van Lisette Mermans, overleden te Turnhout op 9 november 2023

Louis Van Loon, weduwnaar van Maria Hoefnagels, overleden te Rijkevorsel op 10 november 2023

(Wegens de privacywetgeving en de daarbij horende GDPR-regelgeving kunnen wij enkel nog publiceren wat ons wordt toevertrouwd. Daarom verzoeken wij u ons de aankondigingen door te sturen per e-mail: voorzitter@nicolaus-poppelius.be of briefje aan: Nicolaus Poppeliers, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel)

Om even over na te denken: **Welkom in het Plasticeen**

Isabelle Vanhoutte (verschenen in de Standaard op 13 juni 2023)

Plastic is een blijvertje, schrijft Isabelle Vanhoutte. En het is overal. Van de meeste plastics hebben we geen benul hoe schadelijk ze zijn. Eén aspect van plastic fascineert me ontzettend. Dat is dat het zo nieuw is. Het bestond gewoon niet, tweehonderd jaar geleden. En het werd pas echt een ding na de Tweede Wereldoorlog. Net zoals wij in een tijd leven van voor en mét internet, leefden mijn grootouders in een tijd van voor en mét plastic. Het was nooit een onderwerp waarover ik ze heb uitgevraagd. Het kwam zelfs nooit ter sprake. Misschien omdat het zo vanzelfsprekend lijkt.

Hallucinant! Moet er nog plastic zijn? (@getty)

Plastic belandde met een exponentiële curve in ons leven. Tot 1856 waren alle materialen gemaakt door de natuur op een of andere manier te bewerken. In 1907 vond een Belgische Amerikaan, Leo Baekeland, bakeliet uit, de eerste kunststof die volledig was opgebouwd uit elementen die niet in de natuur voorkomen. Niet veel later ging de petroleumindustrie op zoek naar een bestemming voor de bijproducten van de verwerking van ruwe olie, zoals ethyleen. Polyethyleen of PE zou een plastic megahit worden.

In de Tweede Wereldoorlog werd kunststof al veel gebruikt, zoals in parachutes en plexiglas, en de heropbouw na de Tweede Wereldoorlog betekende het begin van een ware plastic boom. In 1950 werd er al een halve kilo plastic geproduceerd per mens. Ondertussen maken we jaarlijks zo'n 50 kilo extra plastic per mens op aarde.

Zonder veel ophef verhonderdvoudigde de plasticproductie binnen één mensenleven.

Toch zijn plastics mysterieus. Recent brachten Zwitserse onderzoekers in kaart hoeveel we eigenlijk weten over de schadelijkheid van plastic en de chemische stoffen die bij de productie ervan gebruikt worden. Ze plakten er een getal op: een kwart van de stoffen staat gedocumenteerd als schadelijk (een conservatieve schatting). Een derde van de stoffen werd nooit onderzocht. We weten er veel te weinig over, en het is amper voorwerp van studie. Meer nog, producenten van plastics zijn niet verplicht om aan te tonen dat de stofjes die ze op de markt brengen, onschadelijk zijn.

Typisch aan een exponentiële curve is dat ze langzaam stijgt en dan lijnrecht de hoogte in gaat. Maar liefst twee derde van alle plastics die ooit geproduceerd zijn, werd na 2011 gemaakt. De knak van die exponentiële curve is nog niet in zicht. Plastics vind je ondertussen diep op de zeebodem en op de top van de Mont Blanc. Over duizenden jaren zijn plastics te vinden in fossielen uit deze tijd. Sommige geologen noemen het tijdperk sinds 1950 het 'Plasticeen'.

We zijn de wereld aan het overspoelen met een materiaal waarvan we de eigenschappen niet goed kennen. Wat daar het effect op lange termijn van zal zijn, is niet duidelijk.

Voor mijn grootouders was het geen punt.

**Heemkunde- en Erfgoedvereniging
Nicolaus Poppelius
vzw**

BESTUUR:

Voorzitter:	Luc Andries, Pastoor Coolsstraat 15, 2382 Ravels	0474 97 17 27
Secretaris:	Rina van der Vloet, Mierdsedijk 70, 2382 Ravels	014 655588
Penningmeester:	Ries van der Linden, Tilburgseweg 75, 2382 Ravels	014 478066
Redactiesecretaris	Bas Van Haeren, Deenakkers 1, 2381 Ravels	014 699126
Leden:	Andre Van Gils, Steenweg op Weelde 118, 2382 Ravels	014 656893
	Cis Vissers, Lindenlaan 8, 2382 Ravels	014 656750
	Frank Konings, Lindenlaan 2, 2382 Ravels	014 715374
	Harry Vrijzen, Eikenlaan 15, 2382 Ravels	014 656420
	Jose Schlappi, Klein Goorbleek 2, 2382 Ravels	0485 11 92 83
	Karin Lauwers, Kabiensstraat 5, 2382 Ravels	0474 72 94 04
	Marinus Willems, Weeldestraat 154, 2381 Ravels	014 655728
	Mieke Van Hauteghem, Schatrijt 2, 2382 Ravels	014 687332
	Paul Van Baelen, Straatakkers 4, 2381 Ravels	014 657315

REDACTIEADRES:

Bas Van Haeren, Deenakkers 1, 2381 Weelde, 014 699126

redactie@nicolaus-poppelius.be

Voor informatie in verband met de inhoud van dit tijdschrift,

de vormgeving of verschenen teksten kunt u steeds terecht op het redactieadres.

Wenst u een tekst of een idee voor publicatie aan te bieden, dan kunt u dit ook doen via een bestuurslid.

(Iedere auteur is verantwoordelijk voor zijn ingestuurde werken.)

CONTACTGEGEVENS:

Adres: Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel

Bankrelatie:

Rekeningnummer: 733-3522204-67

IBAN: BE93 7333 5222 0467

BIC code: KREDBEBB

Museum: Museum Aan de Grens (MAG) "'t Kaske", Dorp 64 te 2382 Poppel,
is open elke tweede zondag van de maand van 14u. tot 17 uur.

In december, januari en februari is het museum gesloten.

Wel zijn er in deze wintermaanden bezoeken mogelijk na afspraak.

Groepsbezoeken kunnen aangevraagd worden via het reserveringsformulier

dat u kunt vinden op onze website. Reservaties doet u best één maand op voorhand.

Aanvragen kunnen natuurlijk ook gedaan worden per brief (zie hierboven voor het adres).

Archief- en Documentatiecentrum: Dorp 60 te Poppel (postadres: Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel)

Te bezoeken na afspraak: voorzitter@nicolaus-poppelius.be

Website: <https://nicolaus-poppelius.be>

Facebook: www.facebook.com/NicolausPoppelius.MuseumAandeGrens

QR-code Facebookpagina

